

ประชาชาติ ธุรกิจ

Prachachart Turakij
Circulation: 120,000
Ad Rate: 1,350

Section: ดีไลฟ์/ซีเอสอาร์-เอชอาร์

วันที่: จันทร์ 20 - พุธ 22 มีนาคม 2560

ปีที่: 39

ฉบับที่: 4924

หน้า: 36(กลาง), 35

Col.Inch: 137.85 Ad Value: 186,097.50

PRValue (x3): 558,292.50

Clip: Full Color

หัวข้อข่าว: เปิดแนวทาง 'รักษป่าผ่าน' แก้ปัญหาบนพื้นฐานความเข้าใจ

เปิดแนวทาง 'รักษป่าผ่าน' แก้ปัญหาบนพื้นฐานความเข้าใจ

นี้ เป็นครั้งที่ 3 แล้วกับการจัดสัมมนา "รักษป่าผ่าน" ณ ศูนย์การเรียนรู้และบริการวิชาการ เครือข่ายแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จ.น่าน ซึ่งเกิดจากร่วมมือของ สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, กองทัพบก, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยการสนับสนุนของ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

สำหรับครั้งนี้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จมาทรงบรรยายเรื่องพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระผู้ทรงอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไทย โดยมีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า จากการได้

ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ไปยังภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย พบว่ามีเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ ติดตามไปด้วย ทั้งด้านป่าไม้ เกษตร ชลประทาน พัฒนาที่ดิน กรมแผนที่ และทหาร จึงทำให้สรุปได้ว่าการทำงานเพื่อความผาสุกของราษฎรไม่สามารถทำคนเดียวได้ แต่จะต้องร่วมปรึกษากับคนอื่นที่เกี่ยวข้อง เพราะเรื่องป่าไม้มีความเชื่อมโยงกับด้านอื่น ๆ

เพื่อเป็นการรักษาดูแลและรักษาพื้นที่ป่า จึงมีการจัดตั้งศูนย์การศึกษาพัฒนาขึ้น อาทิ ศูนย์การพัฒนาเขาคันทรง ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทอทอง เป็นต้น เป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยทำงานแบบบูรณาการของทุกหน่วยงาน ทั้งเจ้าหน้าที่รัฐ โรงเรียน และประชาชน

เพื่อพัฒนาคนและพื้นที่ไปพร้อมกัน โดยชาวบ้านจะมีรายได้เพิ่ม ป่าไม้ได้รับการดูแล ขณะเดียวกัน เมื่อเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมจะเกิดความห่วงเห่น และ

อนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ของตน "ทุกคนที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่มีค่า เกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติได้ แล้วถ่ายทอดองค์ความรู้ นั้น ๆ

แก่คนที่สนใจ โดยจะมีการแนะนำอาชีพ ทั้งการปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ พร้อมเสริมทักษะด้านการตลาดให้ชาวบ้านกลายเป็น Smart Farmer ซึ่งจะแบ่งปันความรู้

และผลผลิตให้ผู้อื่นด้วย"

"พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เคยมีพระราชกระแสถึงการปลูกป่าไม้ในใจคน เพราะ

ประชาชาติ ธุรกิจ

Prachachart Turakij
Circulation: 120,000
Ad Rate: 1,350

Section: ดีไลฟ์/ซีเอสอาร์-เอชอาร์

วันที่: จันทร์ 20 - พุธ 22 มีนาคม 2560

ปีที่: 39

ฉบับที่: 4924

หน้า: 36(กลาง), 35

Col.Inch: 137.85 Ad Value: 186,097.50

PRValue (x3): 558,292.50

Clip: Full Color

หัวข้อข่าว: เปิดแนวทาง 'รักษ่าป่าหน้า' แก้ปัญหาบนพื้นฐานความเข้าใจ

เจ้าหน้าที่ป่าไม้ไม่มากนัก จะไล่จับคนตัดไม้คงไม่ไหว ดังนั้น ต้องปลูกฝังให้ประชาชนเห็นประโยชน์ของการปลูกป่าตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อเกิดการซึมซับเรื่องนี้แล้วจะนำไปสู่การปลูกป่าบนดิน ทำให้ประชาชนใช้ของในป่าอย่างมีคุณค่า และเกิดการร่วมใจกันปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าให้มากขึ้น”

ขณะที่ “บัณฑิต ล่ำซำ” ประธานกรรมการธนาคารกสิกรไทย เปิดเผยถึงปัญหาป่าไม้ของ จ.น่าน ว่า จากพื้นที่ จ.น่านทั้งหมด 7,601,930 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าสงวนตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 จำนวน 6,435,792 ไร่ หรือ 85% ของพื้นที่ทั้งหมด โดยผลสำรวจล่าสุดพบว่าปี 2559 พื้นที่ป่าสงวนคงเหลือ 4,564,996 ไร่

พื้นที่ป่าที่ลดลงเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกที่เป็นทุนนิยม อย่าง จ.น่าน

ต่อจากหน้า 36

รักษ่าป่าหน้า

มีเรื่องการปลูกข้าวโพดเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ซึ่งเป็นรูปแบบที่ดึงดูดคนอยู่ในวังวน เพราะมีระบบรองรับชัดเจน ทั้งเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย ผู้รับซื้อ จ.น่านจึงหนีจากการปลูกข้าวโพดไม่ได้ เพราะคนรู้สึกว่าเบ็ดเสร็จและปลอดภัยในการทำมาหากิน หากปลูกอย่างอื่นก็กังวลว่าแล้วใครจะมารับซื้อ

“ปัญหาของน่านตอนนี้ถูกจัดสรรให้อยู่ปลายแถวของการบริหารท้อง

ถิ่น ทำให้ไม่ไต่งบประมาณหรือความสนใจมากมาย ดังนั้น ความเป็นอยู่ของพื้นที่ก็ไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ผลผลิตจึงตกอยู่กับคนในพื้นที่น้อยมาก ผู้กระแสนิยมไม่ได้ ซึ่งหากเราปล่อยให้ป่าหายไป เพื่อแลกกับพื้นที่ไร่ข้าวโพดที่ทำให้สัตว์กิน แล้วคนข้างนอกจะมองว่าอย่างไร”

ทั้งนี้ จากพื้นที่ที่ถูกต้องตามกฎหมายของ จ.น่าน มีแค่ 15% ทำให้พื้นที่อาศัยของคนส่วนใหญ่ผิดกฎหมายไปโดยปริยาย ทั้ง ๆ ที่พวกเขาอยู่อาศัยมาก่อนที่กฎหมายบังคับใช้ จึงเป็นโจทย์ยากในการให้รัฐบาลยกเลิก ดังนั้น ควรมีการจัดสรรสิทธิในการใช้พื้นที่ก่อน เพื่อให้คนรู้สึกสบายใจว่าการทำกินของตนไม่ผิดกฎหมาย พร้อมกันนั้นต้องทำให้ปากกลับคืนมาด้วย

โมเดลการจัดสรรที่ดินป่าสงวนฯของ จ.น่านตามแนวคิดของ “บัณฑิต” คือ พื้นที่ 72% เป็นป่าที่มีต้นไม้ใหญ่อยู่ และห้ามตัดไม้ทุกกรณี และอีก 18% ต้องกลับมาเป็นป่าที่มีต้นไม้ใหญ่ โดยสามารถปลูกพืชเศรษฐกิจได้ต้นไม้ใหญ่ได้ ส่วน 10% ที่เหลือจากนั้นให้เป็นพื้นที่ที่ชาวบ้านสามารถเข้าไปทำมาหากินได้ แต่ไม่มีสิทธิในแง่ของความเป็นเจ้าของพื้นที่หรือมีโฉนดที่ดิน

“เราควรจัดการเรื่องโครงสร้างพื้นที่ก่อน หลังจากนั้นค่อยมาดูเรื่องการจัดการน้ำ และให้หน่วยงานต่าง ๆ มาระดมความคิดกันว่าพื้นที่ จ.น่านควรปลูกอะไรแล้วนำไปขายให้กับใครและที่ไหน ดังนั้น โจทย์ต่อจากนี้คือการผลักดันให้มีการแก้ปัญหาโครงสร้างการจัดการที่ดิน เพื่อแก้

ปัญหาให้ตรงจุด ไม่เช่นนั้นจะจมอยู่กับปัญหาเดิม ๆ”

ขณะที่มุมมองของภาคประชาชน “สมฤทธิ เนตรทิพย์” กำนันตำบลศิลาแลง และประธานกลุ่มอนุรักษ์ป่าชุมชน ต.ศิลาแลง อ.บัว จ.น่าน ให้ข้อมูลถึงการจัดสรรพื้นที่ชุมชนให้ได้ประโยชน์ว่า แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ป่าอนุรักษ์ ป่าไม้ใช้สอย และป่าส่วนบุคคล หรือเรียกว่าป่าหัวไร่ปลายนา โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้กับคนในชุมชน สอนให้คนต้องปลูกป่าเพื่อให้ได้พื้นที่ป่าของตัวเอง

สำหรับกลไกควบคุมไม่ให้คนในชุมชนตัดไม้ จะมีการตั้งกฎชัดเจนจากสภาตำบล ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของกลุ่มผู้นำหรือเกษตรกร โดยพูดคุยกันแล้วสรุปผลออกมาว่า หากหมู่บ้านใดไม่ปฏิบัติตามจะถูกลงโทษ เช่น ตัดงบประมาณสนับสนุนหรือนำงบประมาณของหมู่บ้านที่ทำผิดกฎไปให้หมู่บ้านอื่น

“เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้ออกจากผู้นำต้องบังคับลูกบ้านแล้ว ลูกบ้านจะต้องบังคับกันเองด้วย ซึ่งไม่เพียงแต่การลงโทษด้านงบประมาณ แม้แต่การช่วยเหลืออื่น ๆ เช่น ของบริจาคจากหน่วยงานภาครัฐ เราจะไม่ให้เขาเลย หรือคนในชุมชนจะไม่ให้ความช่วยเหลือกับคนที่ทำผิดกฎ รวมถึงมีการปรับเงินหากพบว่ามีการตัดต้นไม้ ยิ่งตัดต้นไม้ที่มีความสูงมาก ๆ ค่าปรับก็จะเพิ่มตาม”

“สมฤทธิ” บอกอีกว่า คนในชุมชนนิยมปลูกข้าวโพด ข้าวเหนียวหลังการปลูกข้าว ซึ่งเป็นการปลูกพืชหลังการทำนา โดยไม่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เพราะต้องใช้พื้นที่มาก และแม้พื้นที่ของ ต.ศิลาแลงจะมีน้อย

ประชาชาติ ธุรกิจ

Prachachart Turakij
Circulation: 120,000
Ad Rate: 1,350

Section: ดีไลฟ์/ซีเอสอาร์-เอชอาร์

วันที่: จันทร์ 20 - พุธ 22 มีนาคม 2560

ปีที่: 39

ฉบับที่: 4924

หน้า: 36(กลาง), 35

Col.Inch: 137.85 **Ad Value:** 186,097.50

PRValue (x3): 558,292.50

Clip: Full Color

หัวข้อข่าว: เปิดแนวทาง 'รักษ่า่าน' แก้ปัญหาบนพื้นฐานความเข้าใจ

ส่งผลต่อพื้นที่ทำกินและรายได้ แต่คนในชุมชนล้วนมีอาชีพเสริม เช่น การทอผ้าจักสาน การตีเหล็ก เป็นต้น

ขณะเดียวกัน ยังมีการสอนลูกหลานด้วยการนำเรื่องป่าไปบรรจุในหลักสูตรของโรงเรียน ทำให้เรื่องนี้ซึมซับเข้าไปในจิตใจตั้งแต่เด็ก ๆ โดยครูจะจัดตารางเรียนรู้เกี่ยวกับป่า พร้อมพาเด็กขึ้นไปดูพื้นที่จริง ๆ ว่าป่ามีประโยชน์อย่างไรแล้วควรบริหารจัดการอย่างไร

อันเป็นแนวทางหนึ่งของการปลูกป่าในใจคน ซึ่งจะยังผลลัพท์ในทางบวกต่อเนื่องไปถึงอนาคต